

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 11C/5/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618200713
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Mochnáčová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2018:5618200713.1

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš, v právnej veci žalobkyne: D. N., nar. X. X. XXXX, trvale bytom J. XXX, proti žalovanému: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, so sídlom M. M. Hodžu 1784/30, 031 80 Liptovský Mikuláš, v spore o zaplatenie 38,17 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie sa zastavuje.

Súd p o s t u p u j e vec Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 27. 2. 2017, sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 38,17 eur spolu s úrokmi z omeškania. Skutkovo svoj návrh odôvodnila tým, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš rozhodnutím číslo LM1/OPVHMN/SOC/2014/24594-0047 zo dňa 15. 10. 2014 neoprávnene nariadil vrátiť pomoc v hmotnej núdzi poskytnutú za obdobie od 1. 6. 2014 do 30. 6. 2014 v sume 34,70 eur, zvýšenú o 10 % (3,47 eur), t. j. celkom v sume 38,17 eur, čím porušil § 5 ods. 4 písm. j) § 7 písm. f), § 14 ods. 3 § 25 ods. 6 a § 28 ods. 2 písm. a) Zákona o pomoci v hmotnej núdzi. Žalobkyňa tvrdila, že absolvovanie umeleckého výkonu v Slovenskej produkčnej, a. s. Bratislava dňa 18. 6. 2014 nebola zárobková činnosť, ale dovolený spôsob získať jednorazový príjem, ktorý nemá vplyv na poberanie dávky v hmotnej núdzi v plnom rozsahu (rozhodnutie NS SR č. 10Sžso/17/2014 zo dňa 15. 4. 2015). K žalobe bolo pripojené spomínané rozhodnutie Úradu práce, soc. vecí a rodiny Liptovský Mikuláš zo dňa 15. 10. 2014 a rozsudok NS SR sp. zn. 10Sžso/17/2014 zo dňa 15. 4. 2015.

2. Žalovaný vo vyjadrení k podanej žalobe považoval uplatnený nárok za neopodstatnený. Poukázal na to, že rozhodnutie Úradu práce, soc. vecí a rodiny Liptovský Mikuláš zo dňa 15. 10. 2014 bolo vydané v zmysle zák. č. 417/2013 Z. z. o pomoci v hmotnej núdzi a je vecne správne. Účastníčka konania nespĺňala podmienky nároku na ochranný príspevok, pretože napriek svojej práceneschopnosti podala umelecký výkon, z ktorého mala príjem. Podľa § 11 ods. 1 zák. č. 417/2013 Z. z. o pomoci v hmotnej núdzi je príspevok určený na zabezpečenie osobných výdavkov člena v domácnosti, ktorý nemá možnosť zabezpečiť si príjem alebo zvýšiť si príjem vlastnou prácou. Žalovaný ďalej uvádzal, že sporné rozhodnutie zo dňa 15. 10. 2014 žalobkyňa prevzala osobne a následne podala proti nemu odvolanie. Rozhodnutím Ústredia práce, soc. vecí a rodiny Bratislava, číslo UPS/US1/SSVOPHN/BEZ/2014/457-0011 Ks zo dňa 18. 12. 2014, právoplatným dňa 30. 12. 2014 bolo odvolanie účastníčky konania zamietnuté a rozhodnutie Úradu práce, soc. vecí a rodiny Liptovský Mikuláš zo dňa 15. 10. 2014 potvrdené. Následne žalobkyňa zaplatila uloženú povinnosť v sume 38,17 eur a to na účet Úradu práce, soc. vecí a rodiny Liptovský Mikuláš. Z vyjadrenia žalovaného ďalej vyplýva, že žalobkyňa sa domáhala preskúmania rozhodnutia Okresného úradu Liptovský Mikuláš, a to žalobou podanou na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, ktorý uznesením č. k. 6S/1/2015-18 zo dňa 7. 10. 2015 postúpil vec Krajskému súdu v Žiline ako vecne a miestne príslušnému súdu. Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 21S/146/2015

zo dňa 20. 4. 2016 zastavil súdne konanie vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. UPS/US1/SSZOPHN/BEZ/2014/457-0011 Ks zo dňa 18. 12. 2014. Žalovaný k svojmu vyjadreniu pripojil rozhodnutie zo dňa 15. 10. 2014, zápisnicu o prevzatí spomínaného rozhodnutia, Oznámenie o chybe v písomnom vyhotovení rozhodnutia, označenú ako chybu v písaní zo dňa 5. 11. 2014, fotokópiu doručky o doručení Oznámenia žalobkyni, oznámenie o splatení pohľadávky zo dňa 26. 11. 2014 a rozhodnutie Ústredia práce, soc. vecí a rodiny zo dňa 18. 12. 2014.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného opakovane poukázala na obsah rozsudku NS SR č. k. 10Sžso/17/2014 zo dňa 15. 4. 2015, ktorý rozhodol v rovnakej veci a umelecký výkon žalobkyne v televízii JOJ posúdil ako súladný so zákonom. Odkázala na § 5 ods. 4 písm. j) Zákona o pomoci v hmotnej núdzi, v zmysle ktorého sa príjem pri posudzovaní hmotnej núdze k zabezpečeniu základných životných podmienok a pomoci v hmotnej núdzi na účely tohto zákona nepovažuje príjem z príležitostných činností, náhodné a jednorazové príjmy do výšky 2-násobku životného minima získané za 12 mesiacov. Z uvedeného vyplýva, že nevykonávala zárobkovú činnosť, jednalo sa o príležitostnú činnosť. Z tohto dôvodu sa jej netýkala povinnosť oznámiť Úradu práce, soc. vecí a rodiny Liptovský Mikuláš do 8 dní zmenu všetkých skutočností rozhodných pre trvanie nároku na pomoc v hmotnej núdzi. Konanie Úradu práce, soc. vecí a rodiny Liptovský Mikuláš považuje žalobkyňa za protizákonné, pretože neporušila žiadne právne predpisy, pre ktoré by jej mala byť uložená povinnosť v zmysle sporného rozhodnutia.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne uviedol ďalšie skutočnosti, a to že žalobkyňa nesprávne vychádza z ustanovenia § 5 ods. 4 písm. j) zák. č. 599/2003 Z. z. o pomoci v hmotnej núdzi, ktorý bol účinný do 31. 12. 2013. Od 12. 12. 2013 je v platnosti nový zákon č. 417/2013 Z. z. o pomoci v hmotnej núdzi, v zmysle ktorého Úrad práce, soc. vecí a rodiny Liptovský Mikuláš postupoval a rozhodoval. Žalovaný v podrobnostiach odkázal na obsah ustanovení § 4 ods. 2 zák. č. 417/2013 Z. z., § 4 zák. č. 601/2003 Z. z. o životnom minime, ako aj na jednotlivé ustanovenia zák. č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov. Mal za to, že žalobkyňa bola povinná nahlásiť príjem v zmysle § 28 ods. 2 zák. č. 417/2013 Z. z. o pomoci v hmotnej núdzi. Žalovaný zopakoval, že v zmysle § 11 zák. č. 417/2013 Z. z. o pomoci v hmotnej núdzi je ochranný príspevok určený na zabezpečenie osobných výdavkov člena domácnosti, ktorý nemá možnosť zabezpečiť si príjem alebo zvýšiť si príjem vlastnou prácou. Žalobkyňa bola v čase podania umeleckého výkonu práceneschopná (od 12. 2. 2014 do 1. 9. 2014, sama to uvádza vo svojom vyjadrení zo dňa 17. 5. 2017) a napriek tomu podala umelecký výkon dňa 18. 6. 2014 na základe zmluvy o podaní a použití umeleckých výkonov. Žalobkyňa nespĺňala podmienky nároku na ochranný príspevok v sume 34,69 eur, ktorý je súčasťou pomoci v hmotnej núdzi za predpokladu splnenia všetkých zákonných podmienok. Na základe rozhodnutia Úradu práce, soc. vecí a rodiny Liptovský Mikuláš zo dňa 15. 10. 2014 žalobkyňa bola povinná vrátiť ochranný príspevok v sume 34,70 eur, zvýšený o 10 % v sume 3,47 eur, celkom v sume 38,17 eur. Žalovaný opakovane skonštatoval, že podaná žaloba je nedôvodná.

5. Okresný súd uznesením sp. zn. 5C/3/2017 zo dňa 15. 8. 2017 postúpil spor Krajskému súdu v Žiline, ktorý s týmto postupom vyslovil nesúhlas, keď konštatoval, že vec nespadá do právomoci súdov. O spore o vecnú príslušnosť rozhodol Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 1KO/50/2017 zo dňa 6. 2. 2018, pričom považoval nesúhlas Krajského súdu v Žiline za dôvodný. Najvyšší súd konštatoval, že žalobkyňa sa nedomáhala preskúmania rozhodnutia správneho orgánu a uložil Okresnému súdu Liptovský Mikuláš vysporiadať sa v ďalšej fáze konania s právomocou súdu prejednať a rozhodnúť vec.

6. Žalobkyňa žiada v spore od žalovaného zaplatiť sumu 38,17 eur s úrokmi z omeškania a to z dôvodu, že zaplatenie danej čiastky jej bolo uložené rozhodnutím Úradu práce, soc. vecí a rodiny Liptovský Mikuláš zo dňa 15. 10. 2014, číslo LM1/OPVHMN/SOC/2014/24594-0047. Išlo zjavne o výkon verejnej moci orgánu verejnej správy, ktorý takto realizoval svoje administratívne oprávnenie voči fyzickej osobe. Jedná sa o vzťah regulovaný správnym právom, nie o civilnoprávny vzťah. Z obsahu žaloby nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by mohli viesť súd k prejednaniu veci ako súkromnoprávnej podľa § 3 CSP, ani tzv. inej veci v zmysle § 4 CSP, preto sa súd zaoberal otázkou, ktorý orgán má v zmysle právnej úpravy oprávnenie vec prejednať, a to v kontexte právneho názoru vyjadreného Krajským súdom v Žiline, ako aj naznačeného Najvyšším súdom SR.

7. Z obsahu žalobného návrhu vyplýva, že žalobkyňa žiada finančné plnenie od Úradu práce, soc. vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, pretože nesúhlasí s konkrétnym administratívnym rozhodnutím. Vzťah strán sporu vychádza z realizácie mocenských oprávnení úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, ktorý v zmysle správneho práva uložil žalobkyni povinnosť na plnenie. Revidovanie takéhoto postupu administratívneho orgánu neprislúcha civilnému súdu, ale podlieha opravným konaniam v zmysle správneho práva, o

čom aj bola žalobkyňa poučená v rozhodnutí číslo LM1/OPVHMN/SOC/2014/24594-0047. Uvedené rozhodnutie bolo preskúmané nadriadeným orgánom Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny č. UPS/US1/SSZOPHN/BEZ/2014/457-0011 Ks zo dňa 18. 12. 2014.

8. Vybavenie požiadavky žalobkyne na vrátenie finančných prostriedkov patrí do právomoci orgánov v zmysle § 26 zákona č. 417/2013 Z. z. o pomoci v hmotnej núdzi, ktoré sú jediné oprávnené konať v otázkach týkajúcich sa regulácie v zmysle uvedeného predpisu.

9. Na základe uvedených dôvodov okresný súd podľa § 10 ods. 1 CSP konanie zastavil a vec postúpil Úradu, práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, ktorý disponuje právomocou konať vo veciach týkajúcich sa pomoci v hmotnej núdzi podľa spomínaného zákona č. 417/2013 Z. z.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v 3 vyhotoveniach. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.